

i alt væsentligt komme an paa, hvorledes Indkøbspriserne, Anskaffelsespriserne, kommer til at stille sig i Fremtiden, medens Afgiften ikke vil faa nogen væsentlig Indflydelse derpaa. Dette er et Avis til flere Sider.

Den samme Omstændighed, som jeg her gjorde opmærksom paa, nemlig at Anskaffelsesprisen er steget saa overordentlig meget siden Oktober 1917, bevirker, at Andragendet om at blive delvis fri for tidligere Tillægsafgift, samtidig med at denne nu bliver nedsat, som er fremkommet baade fra Vinhandlernes og fra Detailhandlernes Side, ikke har kunnet finde Tilslutning hos Udvalget, forsaavidt angaar Tilbagebetaling eller Udligning af nogen Del af Afgiften, naar Tillægsafgiften nu bliver nedsat; thi Stigningen i Pris paa Vinens Indkøbspris har været saa betydelig, at Forskellen i Afgift allerede derigennem er mere end udlignet. Naar vi siger, at der er 3 Stadier at tage Hensyn til: Det Stadium, hvor den højere Afgift bliver afløst af en lavere; det Tidspunkt, som er kunstigt, og som den højttærede Finansminister har indført som en Begunstigelse, nemlig 1. Januar d. A., der lægges som Udligningsdato; og saa endelig det Tidspunkt, hvor denne Lov bortfalder, d. v. s. Udgangen af December 1920, saa er der i Øjeblikket ingen Anledning til, og det har Udvalget været enigt om, at give Vinhandlerne, ej heller Detailhandlerne, nogen Udligning af Nedsættelsen af Tillægsafgiften længere tilbage end til 1. Januar 1919 under Hensyn til den betydelige Prisforhøjelse af selve Vinen. Noget ganske andet er, hvorledes man vil stille sig, naar Loven falder bort, altsaa ved Slutningen af December 1920 paa det tredje Stadium. Og der har Finansministeren i fuldstændig Overensstemmelse med Udvalget strakt sig saa langt, at der vil foregaa en Udligning med Hensyn til den Vin, der endnu ligger paa Kreditlageret. I alt væsentligt tør man gaa ud fra, at dermed er ogsaa Vinhandlerforeningens paa Vinhandlernes Vegne rettede Anmodning imødekommet. Derimod gaar jo Detailhandlernes Andragende videre, og Udvalget har fundet Anledning til ret udførligt at gøre opmærksom paa de Grunde, hvorpaa Finansministeren støtter sin Modstand baade mod at give nogen Tilbagebetaling og mod det subsidiære, Udvalget ellers muligvis kunde have tænkt sig at føre ind i Loven, nemlig en Dispensationsbestemmelse. Jeg skal ikke gennemgaa

den Række Grunde, Finansministeren giver, og som alle sammen er rent saglige, men kun tilføje, at de har ført til, at Udvalget har givet Ministeren Ret i, at der ikke foreligger nogen saadan Begrundelse, som kan give Detailhandlerne berettiget Forventning om at faa nogen Del af den svarede Tillægsafgift tilbage eller Udligning deraf, og at et af deres Opgivender er rent ud en Fejltagelse. Det er med Hensyn til den indenlandske Frugtvin, som overhovedet ikke har betalt Tillægsafgift siden 1. Januar 1917, saa at der her ikke kan være nogen Tillægsafgift at tilbagebetale, og den Spiritusafgift, som her kan være Tale om, betyder saa overmaade lidt i denne Forbindelse, at der ikke af Hensyn til den kunde være Anledning til at sætte en særlig Bestemmelse ind i Loven. Og hvad angaar Spørgsmaalet om en Dispensationsbestemmelse, hvorved Ministeren skulde bemyndiges til i særlige Tilfælde at bevilge Tilbagebetaling eller Udligning, er Udvalget efter Ministerens Fremstilling kommet til det Resultat, at det vil dreje sig om et overordentlig stort Apparat for en ikke meget betydelig pekuniær Interesse, og at dette Apparat end ikke kan arbejde med virkelig Sikkerhed, eftersom Toldvæsenet maatte melde Pas med Hensyn til Kontrol, saaledes at man heller ikke har fundet Anledning til at indsætte nogen Dispensationsbestemmelse.

Jeg har saa kun yderligere at gøre opmærksom paa, at Detailhandlerne ikke synes ganske at have opfattet, at ikke blot Vinhandlerne, men ogsaa de Detailhandlere, til hvem Vinhandlerne har solgt, kan faa Tilbagebetaling for Tillægsafgift, forsaavidt den er erlagt siden 1. Januar. Og endvidere gør jeg opmærksom paa, at Efterbeskatning af de private Vinlagre, der bliver optaget til privat Forbrug, ved denne Lovs Vedtagelse vil bortfalde.

Hermed skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget med den foreslaede Ændring til Vedtagelse her i Tinget.

Hermed sluttede Forhandlingen.

§§ 1—5 (se Tillæg A. Sp. 5079)

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslaget af *Finansministeren*, tiltraadt af *Udvalget*, om en ny Paragraf (se Tillæg B.)

vedtoges uden Afstemning.